

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ocnița din 04 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Smîntîna Andrei Gheorghe, născut la 12.08.1960, originar și domiciliat satul Mereșeuca, r-nul Ocnița.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 11.09.2014 – 04.03.2015;*
2. *Instanța de apel: 27.03.2015 – 24.09.2015;*
3. *Instanța de recurs: 23.11.2015 – 17.02.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ocnița din 04 martie 2015, Smîntîna Andrei Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 179 alin. (1) Cod penal la 1 an 4 luni închisoare,
- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare,
- în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal la 1 an 6 luni închisoare,
- în baza art. 264/1 alin. (3) Cod penal la 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În baza art. 84 alin. (1), 87 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din 04 martie 2015, cu includerea în acest termen a perioadei reținerii și aflării sub arest de la 03 aprilie 2014 ora 11.20 pînă la 14 aprilie 2014 și din 10 iunie 2014 orele 14.10 pînă la 05 decembrie 2014, cu luarea inculpatului sub strajă din sala de ședință, fiindu-i

aplicată măsura preventivă - arestul preventiv, pînă la întrarea sentinței în vigoare.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea din contul lui Smîntîna Andrei în folosul părții vătămate Bularga Adela dauna morală în sumă de 5000 (cinci mii) lei și în folosul părții vătămate Bularga Maria dauna morală în sumă de 5000 (cinci mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Smîntîna Andrei, la data de 09.02.2014, aproximativ la orele 21.00, a pătruns forțat în domiciliul cet. Bularga Adela, situată în satul Mereșeuca, r-nul Ocnița, unde inițiind o ceartă și numind proprietara cu cuvinte necenzurate, amenințînd-o cu răfuială fizică, a rămas, fără consimțămîntul ultimei, în domiciliu, și la cererea ei de a părăsi locuința, inculpatul a refuzat. Apoi, la data de 17 martie 2014, Smîntîna Andrei, din nou, a pătruns forțat în gospodăria cet. Bularga Adela, fără acordul ultimei, continuîndu-și acțiunile sale ilegale, a rămas, fără consimțămîntul ei, în gospodărie și intenționat i-a deteriorat gardul, cu care erau îngrădite deșeurile animaliere.

Astfel, acțiunile lui Smîntîna Andrei au fost calificate în baza art. 179 alin.(1) Cod penal, cu indicii calificativi: *„Pătrunderea și rămînerea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțămîntul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei”*.

Tot el, la data de 18.03.2014, pe la orele 16.00, fiind la domiciliul tatălui său, Smîntîna Gheorghe, situat în satul Mereșeuca, r-nul Ocnița, a provocat un scandal cu ultimul și ca rezultat i-a aplicat cîteva lovituri în diferite regiuni ale corpului, ca urmare, Smîntîna Gheorghe s-a ales cu suferințe fizice și psihice.

Astfel, acțiunile lui Smîntîna Andrei au fost calificate în baza art. 201/1 alin.(1) Cod penal, cu indicii calificativi: *„Violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, cauzînd un prejudiciu moral”*.

Tot, Smîntîna Andrei, la data de 20.04.2014, în jurul orelor 12.45, deținînd permisul de conducere cu seria și numărul 045801990, deplasîndu-se la volanul vehiculului de model BMW 3201, cu n/î CAI 76213P, a încălcat regulile de circulație rutieră și drept urmare, la propunerea colaboratorilor de poliție urma să petreacă examenul medical de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate alcoolică, însă ultimul, a refuzat categoric să-l petreacă, despre care fapt s-au făcut mențiunile respective în procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 90 din 20.04.2014, de către medicul de serviciu al Spitalului raional Ocnița, Punga Dumitru, cu concluzia „stare de ebrietate alcoolică”.

Astfel, acțiunile lui Smîntîna Andrei au fost calificate în baza art. 264/1 alin.(3) Cod penal, cu indicii calificativi: *„Refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei”*.

Tot el, la data de 09.06.2014, aproximativ la orele 07.00, a telefonat-o pe fosta lui concubină, Bularga Adela, și i-a zis să iasă afară, ieșind afară Bularga Adela l-a văzut pe Smîntîna Andrei, care se afla la poarta domiciliului ei și a început a striga la ultima cu cuvinte necenzurate și cu voce tare, în urma căreia Bularga Adela a văzut în mâinele ultimului un pistol, sperându-se a spus că cheamă poliția și a fugit în casă, ultimul a mai strigat puțin și a plecat. Apoi, tot în acea zi, aproximativ la orele 19.30, continuându-și acțiunile ilegale, Smîntîna Andrei, aflându-se în stare de ebrietate, a pătruns în gospodăria vecinii sale, cet. Bularga Maria, fără consimțământul ultimei, unde fără nici un motiv, i-a aplicat ultimei lovituri cu mâinile și picioarele peste tot corpul, astfel provocându-i dureri fizice, daune morale și suferințe psihice.

Astfel, acțiunile lui Smîntîna Andrei au fost calificate în baza art. 179 alin.(2) Cod penal, cu indicii calificativi: „Pătrunderea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane, fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, cu aplicarea violenței”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpat și de avocatul Gheorghiu A. în numele inculpatului.

3.1. În motivarea apelului, inculpatul a invocat următoarele argumente:

- învinuirea este bazată doar pe declarațiile fostei soacre și a concubinei, fără a exista alte probe ce ar demonstra vinovăția sa în cele incriminate;
- martorii audiați în ședința de judecată sunt rude apropiate a părților vătămate;
- dosarul a fost fabricat de ofițerul de urmărire penală, care este rudă apropiată a părții vătămate;
- instanța a refuzat în admiterea demersului părții apărării privind audierea martorilor din partea lor, precum și în numirea unei expertize;

A solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat, din motiv că nu a săvârșit infracțiunile incriminate prin rechizitoriu.

3.2. În motivarea apelului, avocatul Gheorghiu A. în numele inculpatului a invocat următoarele:

- toți martorii și părțile vătămate sunt rude apropiate, sunt de fapt o familie și au dat declarații identice îndreptate numai împotriva inculpatului;
- mai mult ca atât, ofițerul de urmărire penală Tutunaru Inga, este rudă a părților vătămate și a avut o influență considerabilă asupra declarațiilor date de către acestea;
- martorii apărării nu au fost interogați nici unul, deoarece instanța a ignorat toate demersurile apărării în acest sens;
- instanța nu a luat în considerație că inculpatul s-a împăcat cu tatăl său, fiind condamnat și pe acest caz.

A solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Smîntîna Andrei să fie achitat de sub învinuirile imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2015 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de inculpatul Smîntîna Andrei și de avocatul Gheorghîță A. în numele inculpatului, cu menținerea hotărîrii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra vinovăției inculpatului Smîntîna Andrei de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (1), 179 alin. (2), 201/1 alin. (1) și art. 264/1 alin. (3) Cod penal.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în săvîrșirea infracțiunilor imputate, instanța de apel a conchis că vina acestuia a fost dovedită pe deplin prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în cadrul ședințelor instanței de fond și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, precum sunt:

- declarațiile părților vătămate Bularga A., Bularga M., Smîntîna Gh., a martorilor Todirel L., Tomai I., Corsan V.;

- procesul-verbal de sesizare despre săvîrșirea sau pregătirea pentru săvîrșirea infracțiunii din 17.03.2014, prin care cet. Bularga A. a depus plîngere, precum că, la 09.02.2014 cet. Smîntîna A. ilegal a pătruns în gospodăria ei și la cererea de a părăsi gospodăria, ultimul a refuzat (f.d. 4, vol. 1);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.03.2014 în gospodăria cet. Bularga A., unde a fost comisă infracțiunea (f.d. 6-7, vol. 1);

- procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 55 din 18.03.2014, prin care s-a constatat starea de ebrietate alcoolică la cet. Smîntîna A., însă nu a putut fi determinat gradul, din motiv că ultimul a refuzat alcooltestarea (f.d. 65-66, vol. 1);

- procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă din 28.03.2014, prin care cet. Bularga A. a depus plîngere precum, că la 17.03.2014, cet. Smîntîna A. ilegal a pătruns în gospodăria ei și a deteriorat plasele de gard metalic cu care erau îngrădite deșeurile animaliere aflate în grădina ultimei (f.d. 82, vol. 1);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.03.2014 în gospodăria cet. Bularga A. și tabelul fotografic, unde a fost comisă infracțiunea (f.d.87-91, vol.1);

- procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă din 20.04.2014, prin care s-a constatat că Smîntîna A., conducînd vehiculul de model BMW 3201 cu n/î CAI 76213P, în sat. Lencăuți, r-nul Ocnița a produs un accident în trafic rutier, după care a refuzat de la testarea alcoolscoptică și de prelevare a probelor biologice (f.d. 130, vol. 1);

– procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 90 din 20 aprilie 2014, conform căruia Smîntîna A. a refuzat să i se efectueze alcooltestarea, la fel, s-a refuzat de la recoltarea probelor biologice, starea examinatului fiind calificată ca „stare de ebrietate alcoolică” (f.d.132-133, vol. 1);

– procesul-verbal de sesizare despre săvîrșirea sau pregătirea pentru săvîrșirea infracțiunii din 09.06.2014, prin care cet. Bularga M. a depus plîngere precum că, la 09.06.2014 cet. Smîntîna A. ilegal a pătruns în gospodăria ei și cu pumnii i-a aplicat lovituri în regiunea feței, apoi ea căzînd jos, i-a aplicat lovituri și cu picioarele (f.d.4, vol.2);

– procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.06.2014 în gospodăria cet. Bularga M. și tabelul fotografic, prin care s-a constatat că, la sosirea inspectorilor de poliție, Smîntîna A. era culcat la pămînt, cu mâinile legate la spate cu o funie, de la mijloc în sus era dezbrăcat, alături de el se afla o cămașă de culoare albă, un telefon mobil de model Nokia și un electroshoker de culoare neagră (f.d.7-11, vol.2);

– procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.153 din 10 iunie 2014, conform căruia Smîntîna A. a refuzat să i se efectueze alcooltestarea, la fel, a refuzat acordarea de prim ajutor medical, starea examinatului fiind calificată ca „stare de ebrietate” (f.d. 14-15, vol.2);

– raportul de expertiză medico-legală nr. 163 din 12.06.2014, potrivit căruia a fost stabilit, că la cet. Smîntîna A., plaga contuză suturată a părții piloase a capului, plaga contuză superficială și excoriațiile capului, excoriația și contuzia nasului, excoriațiile ambelor antebrațe, au fost cauzate de acțiunea traumatică a unor obiecte contondente dure, posibil în răstimpul și circumstanțele indicate în ordonanță și se califică ca vătămare corporală ușoară, în baza criteriului dereglării sănătății de scurtă durată (f.d.50, vol.2);

– raportul de constatare medico-legală nr. 153 „D” din 10.06.2014, prin intermediul căruia a fost stabilit, că la cet. Bularga M., edemul țesuturilor moi a regiunii temporo-parietale stînga, echimozele feței, comoția cerebrală, echimozele antebrățului stîng, au fost cauzate de acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică la vătămare corporală ușoară, în baza criteriului dereglării sănătății de scurtă durată (f.d.56, vol.2);

– raportul de expertiză medico-legală nr. 51 „D” din 10.06.2014, potrivit căruia a fost stabilit, că la cet. Bularga M. au fost depistate următoarele leziuni corporale: edemul țesuturilor moi ale regiunii temporo-parietale stînga, echimozele ale feței - pe obrazul drept și în regiunea unghiului mandibulei pe dreapta, pe partea stîngă a feței, comoție cerebrală, echimozele antebrățului stîng, au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unor corpuri contondente dure posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică la vătămare corporală ușoară, în baza criteriului dereglării sănătății de scurtă durată. Leziunile corporale depistate

la cet. Bularga M. puteau fi cauzate în urma aplicării unor lovituri cu pumnii, picioarele (f.d.58, vol.2);

– ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 11.06.2014, prin intermediul căreia au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive următoarele obiecte: 1. Electroshokerul, 2. O cămașă de culoare albă; 3. Un telefon mobil de model Nokia. Obiectele nominalizate au fost predate la păstrare în camera pentru păstrare a corpurilor delictive al IP Ocnița (f.d.45B, vol.2).

Instanța de apel a considerat ca nefondate argumentele apelanților din următoarele considerente.

Instanța de apel a considerat că sunt lipsite de suport probant declarațiile inculpatului, precum că el a fost adus de către părțile vătămate și martori în gospodăria lui Bularga Maria. Or, martorii și părțile vătămate au confirmat, că inculpatul a pătruns în gospodăria vecinei Bularga Maria, iar leziunile corporale depistate la inculpat au fost provocate mai întâi de partea vătămată Bularga M. prin lovirea inculpatului cu piatra în cap pentru a-l apăra pe feciorul său, după care fiind legat la mâini, Smîntîna A. intenționat s-a lovit de câteva ori cu fața de pământ, precum și de roata automobilului poliției pentru a-și cauza leziuni corporale.

De asemenea au fost respinse de către instanța de apel argumentele apelanților, în ce privește aprecierea critică a declarațiilor martorilor audiați pe caz, deoarece aceștia sunt rude apropiate cu părțile vătămate și au dat declarații identice împotriva inculpatului. Colegiul a menționat că atât declarațiile părților vătămate, cât și ale martorilor au fost consecvente pe tot parcursul urmăririi penale și cercetării cauzei în instanța de judecată, care în coroborare cu celelalte probe, reflectă obiectiv și în mod cert circumstanțele descrise de aceștia, demonstrând cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor. Astfel, Colegiul penal a relevat că nu are temei de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părților vătămate și a martorilor.

Nu au fost acceptate de către instanța de apel nici motivele invocate, precum că cauza penală a fost instrumentată de ofițerul de urmărire penală Tutunaru Inga, care este rudă apropiată cu părțile vătămate, avînd interes pe cauza dată, deoarece în materialele cauzei nu se regăsesc probe ce ar confirma circumstanțele invocate. Mai mult ca atât, Colegiul penal a indicat că potrivit adevărului eliberate de către primăria comunei Lencăuți, r-nul Ocnița (f.d. 54, vol. 3), cet. Tutunaru Inga nu este în grad de rudenie cu cet. Bularga Adela. Totodată, Smîntîna A., potrivit prevederilor art. 64, 66 Cod de procedură penală, nu a fost lipsit de dreptul de a cere recuzarea persoanei care efectuează urmărirea penală, însă acesta la faza urmăririi penale n-a înaintat cereri de recuzare în acest sens.

Au fost respinse, de către instanța de apel, argumentele apelanților privind refuzul instanței în audierea martorilor apărării și numirea expertizei pe cauza dată, specificînd faptul, că instanța a admis cererea părții apărării privind

reluarea cercetării judecătorești și audierea martorilor invocați de inculpat, însă partea apărării a renunțat de la acești martori, iar în ce privește demersul inculpatului Smîntîna A. privind efectuarea expertizei, instanța a menționat că acesta nu a indicat faptele și împrejurările care urmează să fie constatate de către expert.

Pe infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal a conchis, că vina inculpatului se dovedește prin declarațiile părții vătămate Smîntîna Gheorghe la examinarea cauzei în instanța de fond și verificate în instanța de apel, deoarece partea vătămată a decedat. Acesta a confirmat că între el și feciorul său, Smîntîna Andrei a avut loc conflict, în timpul căruia inculpatul l-a lovit cu mîna. Relevant în acest sens este faptul că nici partea vătămată, și nici inculpatul nu neagă că între ei au avut loc certuri, ceea ce confirmă săvîrșirea de către inculpat a violenței asupra tatălui său. În acest sens, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul inculpatului că tatăl său este în vîrstă și aude rău și din acest motiv este nevoit să vorbească cu el cu voce tare ca să-l audă, de aceea se creează impresia că ei se ceartă. Aceste declarații au fost apreciate de către instanța de apel ca fiind o metodă a inculpatului de a se autoapăra.

Au fost considerate de către instanța de apel neîntemeiate și motivele apelanților, precum că inculpatul s-a împăcat cu tatăl său, cu toate acestea Smîntîna A. a fost condamnat pe acest capăt de învinuire.

Instanța de apel a menționat că este corectă concluzia instanței de fond în acest sens, fiind conformă prevederilor legale, deoarece potrivit normelor de drept, și anume art.109 Cod penal și 276 alin. (1) Codul de procedură penală, precum și conform practicii judiciare constante nu permit împăcarea în speța examinată.

Astfel, instanța de apel a indicat, că deși infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin.(1) Cod penal, conform legii este o infracțiune ușoară, aceasta face parte din *capitolul VII - infracțiuni contra familiei și minorilor*, iar prevederile art. 109 Cod penal nu permit împăcarea părților pe asemenea categorie de dosare. Totodată, instanța de apel a menționat, că infracțiunea dată nu se regăsește și printre infracțiunile indicate în art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru care se permite împăcarea. Astfel, împăcarea părții vătămate cu inculpatul corect nu a fost admisă, nefiind prevăzută de legislație, chiar și în condițiile cînd părțile doresc împăcarea.

Referitor la săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a constatat că vina inculpatului este demonstrată prin declarațiile martorilor Corsan V. și Munten A., colaboratorii de poliție, potrivit cărora cet. Smîntîna A. a fost escortat, de către ei, la spital pentru efectuarea examenului medical în vederea stabilirii faptului de consumare a alcoolului, însă inculpatul a refuzat de a trece acest examen. Faptul dat a fost consemnat în procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 90 din 20 aprilie 2014, conform căruia Smîntîna A. a refuzat să i se efectueze alcooltestarea, la fel, inculpatul a

refuzat de la recoltarea probelor biologice, starea examinatului fiind calificată ca „stare de ebrietate alcoolică”.

Reieșind din probele indicate supra, instanța de apel a dat o apreciere critică argumentelor inculpatului, precum că medicul nu a putut preleva sânge de la dînsul din cauza că venele la braț sunt subțiri și că el a propus să i se ia probele din venele de la picior, însă medicul a refuzat, aceste declarații fiind considerate ca o metodă de autoapărare și de eschivare a inculpatului de la răspunderea penală, or, nici unul din martori nu a confirmat versiunea inculpatului privind imposibilitatea prelevării sîngelui.

Verificînd legalitatea pedepsei, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor comise, de persoana inculpatului, care a fost anterior judecat, antecedentul penal nefiind stins, se caracterizează negativ la locul de trai, nu a pășit pe cale corijării și a comis alte infracțiuni, inclusiv și asupra tatălui său, care era de o vîrstă înaintată, astfel, considerînd că instanța de fond întemeiat și just a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, în limitele legale prevăzute de norma penală, care este proporțională și echitabilă celor comise de inculpat, și care va asigura scopurile pedepsei.

Instanța de apel a conchis că prima instanță legal și întemeiat, în corespundere cu art. 225 Cod de procedură penală, a soluționat acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămate, care au avut suferințe psihice în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului Smîntîna A.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, la data de 27 octombrie 2015, care solicită casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că el nu a săvîrșit infracțiunile imputate, invocînd aceleași argumente ca și în cererea de apel.

Suplimentar recurentul indică următoarele:

- în prima instanță nu a fost asistat de avocat, deoarece apărătorul Capmoale N. nu a fost plătit și nici numit din oficiu;
- instanța de apel nu a examinat nici un demers din cele care au fost respinse de către instanța de fond și care au fost indicate în apel, și anume, audierea martorilor din partea lui și nu s-a dispus efectuarea expertizei solicitate;
- nu este de acord cu mărimea prejudiciului moral, deoarece partea vătămată a fost sancționată pentru vătămarile corporale care i le-a cauzat, lovindu-l cu piatra peste cap;
- instanța de apel nu a indicat în decizia sa perioada de deținere în stare de arest, și anume, din 03.04.2014 pînă la 14.04.2014, și din 10.06.2014 pînă la 05.12.2014.

La data de 08 februarie 2016 în adresa instanței de recurs a parvenit un demers din partea inculpatului Smîntîna A., prin care se solicită insistent de a fi etapat în ședință, deoarece au apărut probe suplimentare la dosar.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recurentul nu invocă careva temei prescris în art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că se invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Smîntîna Andrei a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de către instanța de fond în baza art. 179 alin.(1) Cod penal - *„Pătrunderea și rămînerea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțămîntul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei”*; art. 179 alin.(2) Cod penal - *„Pătrunderea și rămînerea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțămîntul acesteia, cu aplicarea violenței, și refuzul de a-l părăsi la cererea ei”*; art. 201/1 alin.(1) Cod penal - *„Violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, cauzînd un prejudiciu moral”* și art. 264/1 alin.(3) Cod penal - *„Refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei”*, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Smîntîna Andrei în săvîrșirea infracțiunilor imputate (pct. 10 din prezenta decizie).

Instanța de recurs consideră că instanța de apel întemeiat și legal a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelurilor declarate de inculpatul Smîntîna Andrei și de avocatul Gheorghică A. în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, motive care după conținutul lor sunt aceleași cu unele argumente invocate de către inculpat în recursul declarat.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal se va expune asupra argumentelor suplimentare invocate în recurs, care sunt considerate neîntemeiate din următoarele considerente.

7.1. În ce privește alegațiile recurentului, precum că, în prima instanță nu a fost asistat de avocat, deoarece apărătorul Capmoale N. nu a fost plătit și nici numit din oficiu, Colegiul penal menționează că, potrivit materialelor cauzei în instanța de fond inculpatul a fost asistat de avocatul Capmoale Nicolae, desemnat de către Oficiul Teritorial Bălți al CNAIGS, la solicitarea Judecătorei Ocnia (f.d.134, vol. II), fiind împuternicit prin mandatul nr.0449987 din 02 octombrie 2014 (f.d.137, vol. II).

În ședința de judecată din 02 octombrie 2014 la etapa soluționării chestiunii privitoare la participarea apărătorului Capmoale Nicolae, inculpatul a declarat că este de acord ca drepturile lui să fie apărate de avocatul desemnat (f.d.139 verso, vol. II).

Totodată, Colegiul penal relevă faptul că, potrivit încheierii adoptate de prima instanță la 03 decembrie 2014, inculpatul Smîntîna Andrei a înaintat în ședința de judecată din 03 decembrie 2014, în formă verbală, cerere de renunțare la apărătorul Capmoale Nicolae, motivînd că acesta nu-și îndeplinește obligațiunile de apărător (nu se prezintă în izolator, nu discută cu el, nu cunoaște materialele cauzei) și mai mult ca atît, are încheiat acord de asistență juridică cu avocatul Țurcanu Igor, care nu a fost admisă de către instanță, considerînd că temeiurile invocate de inculpat nu au suport probatoriu (f.d. 192, vol. II)

Însă, ulterior, la data de 04 decembrie 2014 la solicitarea Judecătorei Ocnia, de către Oficiul Teritorial Bălți a fost emisă decizia nr.8663/ACP privind acordarea asistenței juridice garantate de stat, fiind desemnat avocatul Gheorghică Arcadie, împuternicit prin mandatul nr.0449899 din 04 decembrie 2014 (f.d.196, 198, 199, vol. II).

7.2. Referitor la argumentele inculpatului recurent, precum că instanța de apel nu a examinat nici un demers din cele care au fost respinse de către instanța de fond și care au fost indicate în apel, și anume, audierea martorilor din partea lui și dispunerea efectuării expertizei, Colegiul penal le consideră nefondate, deoarece instanța de apel în decizia sa și-a motivat soluția adoptată, indicînd că: *„...Instanța de apel a admis cererea părții apărării privind reluarea cercetării judecătorești și audierea martorilor invocați de inculpat, însă partea apărării a renunțat de la acești martori. Totodată inculpatul Smîntîna A. în demersul său privind efectuarea expertizei nu a indicat faptele și împrejurările care urmează să*

fie constatate de către expert, care necesită cunoștințe speciale.” (f.d.93, vol. III).

7.3. La fel, instanța de recurs consideră că este neîntemeiat și motivul indicat de către recurent referitor la încasarea prejudiciului moral, deoarece instanța de apel a conchis că prima instanță legal și întemeiat, în corespundere cu art. 225 Cod de procedură penală, a soluționat acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămate, care au avut suferințe psihice în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului Smîntîna A. (f.d.95, vol. III).

Colegiul penal menționează că instanța de fond a reținut un șir de acțiuni ilegale admise de către inculpatul Smîntîna Andrei față de părțile vătămate Bularga Adela și Bularga Maria, indicîndu-le în hotărîrea sa în motivarea admiterii parțiale a acțiunii civile, considerînd că părților vătămate li s-a cauzat un prejudiciu moral, apreciindu-l în mărime de 5000 lei, pentru fiecare (f.d.17, vol. III).

7.4. Referitor la termenul executării pedepsei de către Smîntîna Andrei, Colegiul penal menționează că, instanța de apel a menținut hotărîrea atacată fără modificări, indicînd, totodată în dispozitivul deciziei: „*A include în termenul pedepsei durata deținerii sub arest a lui Smîntîna Andrei din 04.03.2015 pînă la 24.09.2015, cu deținerea acestuia în continuare sub arest.*” (f.d.96, vol. III).

Astfel, instanța de recurs relevă că instanța de fond în dispozitivul hotărîrii a indicat că, termenul executării pedepsei de către Smîntîna Andrei se calculează din 04 martie 2015, cu includerea în acest termen a perioadei reținerii și aflării sub arest de la 03 aprilie 2014 ora 11.20 pînă la 14 aprilie 2014 și din 10 iunie 2014 orele 14.10 pînă la 05 decembrie 2014, fiind dispusă luarea inculpatului sub strajă din sala de ședințe, aplicînd măsura preventivă - arestul preventiv (f.d.17 verso, vol. III).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal conchide că instanța de apel a indicat doar perioada deținerii sub arest a inculpatului din data adoptării hotărîrii primei instanțe - 04 martie 2015 și pînă la pronunțarea deciziei de către instanța de apel - 24 septembrie 2015, care se include în termenul executării pedepsei, ținînd cont de faptul că instanța de fond a indicat data de la care începe executarea pedepsei - 03 aprilie 2014.

Astfel, motivul invocat de către recurent la acest capitol este considerat de către instanța de recurs, nefondat.

7.5. Cu referire la demersul înaintat de către inculpatul recurent, prin care se solicită insistent de a fi etapat în ședința instanței de recurs, deoarece au apărut probe suplimentare la dosar, Colegiul penal menționează că potrivit art. 432 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar.

În contextul celor expuse, Colegiul constată că temeiul invocat de către recurent, prevăzut în pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417

alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afectat soluția acesteia.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Colegiul penal reține faptul că, argumentele invocate de recurent au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de fond și în instanța de apel, deoarece după conținutul lor sunt aceleași cu unele argumente invocate de către inculpat în recursul declarat, și asupra acestora instanțele judecătorești sau expus argumentat în hotărârile pronunțate, așa cum este indicat în pct.5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Luând în considerație cele notate supra, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de inculpatul Smîntîna Andrei se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul **Smîntîna Andrei Gheorghe** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **17 martie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir